

A Szentlélek ajándék

ApCsel 2, 1-13

Rövidesen Urunk kegyelméből Pünkösd ünnepe jön el újra életünkben. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 2. részében olvassuk a Szentlélek kitöltetésének történetét, nézzük, mire tanít ez bennünket.

Láthatjuk itt Jézus tanítványainak az engedelmisségét. Mielőtt Jézus visszatér az Ő mennyei otthonába, azt kéri tanítványaitól, hogy maradjanak együtt Jeruzsálemben és várják meg az Atya ígéretének beteljesedését. „**Ne távozza-**

zon a helyen”. Igen, a keresztyén embert, Jézus mindenkor tanítványát jellemzi az Isten szavának való engedelmisség. Isten áll az életünk középpontjában, Ő ül a trónon, ezért Ő mondja meg azt is, hogy mi, hogyan legyen. Én pedig örömmel teszem, követem engedelmesen, mert hálás vagyok az Ő szeretetéért. Nem azért engedelmeskedek, mert muszáj, hanem azért mert az én drága Megváltó Jézusomnak engedelmeskedni öröm. Jellemmez-e bennünket ez az engedelmisség? Lát-szik-e rajtunk, hogy Kihez tartozunk, akár szavak nélkül is?

Aztán látjuk itt Isten tökéletes időzítését. Miért pont akkor történik a Szentlélek kitöltetése? Isten új szövetséget ajánl az ő teremtményeinek. Az Úr kegyelme most már nem csak egy választott nép felé irányul, hanem a földkerekség minden népe és nemzete felé. Pünkösd ünnepe, mely alkalommal akkoriban az első termésért adtak hálát az emberek az egy, igaz Istennek, a világ minden tájáról érkeznek. Pártusok, médek, elámiták, de vannak, akik Egyiptomból érkeztek, prozeliták vagyis zsidó hitre tért pogányok, arabok és még sokan mások. Amikor a Szentlélek kitölteti a tanítványokra, azok boldog örömmel kezdik el hirdetni Isten nagyságos dolgait. Nagy örömmel magasztalják Őt, mégpedig úgy, hogy minden körülöttük lévő ember a saját anyanyelvén hallja az örömhírt. Egy különleges csodája ez Istennek, amikor az Úr a tanítványok ajkán keresztül különböző nyelveken hirdeti az új szövetség örömhírét. Ezek az emberek az ünnep elteltével nyilván hazamentek or-

Mennybemenetel, Beromünster Svájc

tok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígéretét, amelyről hallotátok tőlem, hogy János vízzel keresz-telt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel keresztteltettek meg.” ApCsel 1, 4-5 Amikor elérkezik a Szentlélek kitöltetésének ideje, ezt olvassuk a tanítványokról: „**mindnyájan együtt voltak ugyana-**

Péter imája Pünkösd előtt

És a tanítványok együtt voltak és imádkoztak...

Uram, Uram... Én megszegtem parancsodat.

Elhagytam testvéreimet egy kis ideig. De Tőled tanultam, hogy imádkozni nem lehet úgy, hogy közben mindenki beleszól egy kicsit.

Ím, itt vagyok. Szívem - lelkem nyitottam...

S jön a Hang, megróva mondja: -Én mindig értetek imádkoztam!

Ne bánts, Uram! Hisz megsebzett voltam, -hű és hűtlen-, majd felhatalmazott...

Szól a Hang, Péter, Péter... Elfeledd-e, hogy példád én vagyok?

Isten mentsen ettől Uram, de... -És sorolja Péter, mit miért nem lehet...

S szól a hang:

-Hagyd abba Péter és gondoldj arra, Milyen nevet adtam Én Neked?! Megkérdezlek: Szeretsz-e engem? S azt ismételted, Uram, Te tudod, szeretlek,

Szeretlek, szeretlek.

Sok múlik rajtad-sokat bíztam Rád Elvállalod?

Most szólj, igent vagy nemet most mondj! Késő lesz holnap sirni, mennyi a gond!

Aldott pünkösd-i ünnepet!

ApCsel 2, 1-13 - folytatás

szágukba, otthonaikba, de már vitték Isten üzenetét: Isten az Ő egyszülött Fiát odaadta értünk, bűnös emberekért. Jézus a kereszten megváltott, megmentett bennünket és ez a megváltás mindenkié. Jézust nem tarthatta fogva a halál, feltámadt és azoknak is győzelmet ígér a halál felett, akik hittel befogadják Őt a szívükbe. Ma már Isten nagyságos dolgairól, végtelen szeretetéről, Jézus csodálatos váltságművéről minden ember a saját anyanyelvén olvashat a Szentírásból. Meghallottad-e már te is drága testvérem, ezt az örömhírt? A világ legnagyobb hírét vagyis azt, hogy Jézus érted is meghalt a golgotai kereszten, és téged is megmentett az ő tökéletes váltságművével. A füledig talán már elért ez a nagy hír, de kitártad-e már a szívedet is előtte? **„Aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.” ApCsel 10,43b**

Üzeni ez a szakasz számunkra azt is, hogy a Szentlélek nem népeknek, vallásoknak adatik, hanem személyeknek. Nincs üdvözítő nemzet, sem üdvösséget birtokló vallás, felekezet. A Szentlélek kitöltetéséről szóló történetben azt látjuk, hogy Isten lelke külön válik (διαμεριζόμενοι), és minden tanítványra egyen-egyenként száll alá. **„Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.” ApCsel 2,3** Üzeni ez számunkra a személyes megtérés elengedhetetlen szükségességét. Fontos, hogy olyan gyülekezetbe járjunk, ahol az elegyítetlen bibliai üzenet hirdet-

tetik, kiváltság és hatalmas ajándék, amikor hitét gyakorló, keresztyén családban nevelkedhetünk, de el kell jönnie mindnyájunk életében, amikor személyesen odaállunk Jézus Krisztus elé és behívjuk, befogadjuk Őt a szívünkbe, életünkbe, hogy nekünk is adassék a szentlélek. **„Akkor pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében.” Jn 1,12**

Ma is hangzik az örömhír sokféle módon. Szószéken, temetésen, interneten, hangszóróban, televízióban, rádióban, újságban ... Örülhetünk, hogy a járvány adta nyomorúság közepette, bár egy időre bezárattak templomaink, de az Ige nem lett elhallgattatva. Olvashatjuk, hallgathatjuk az igét, amikor csak akarjuk. De a kérdés marad a régi: **„Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?” ApCsel 2,37** A válasz ma is érvényes: **„Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” ApCsel 2,38** Pünkösöd üzenete ma is aktuális. Isten elküldte közénk a Szentlelket, aki vigasztalja, tanítja, vezeti mindazokat, akik Jézus Krisztus megváltottjaiként élnek életüket. Isten Szentlelkének eljövele egy csodálatos ünnep volt akkor is és az kell legyen ma is. A Mindenható Isten közöttünk van!

Szuhay György

Péter imája Pünkösöd előtt
- folytatás -

És Péter így imádkozott végül:
-Uram, legyen meg a Te akaratod!
Menni fogok, míg küldesz, s Neked adok hálát,
Ha utamon állni fogsz,-
S mi azóta elfogadjuk mindig az Atya akaratát,
Ha áld, ha sújt.
Szavai mögött kegyelmét látjuk-s egymást-
De egyet nem feledünk:
Péterrel beszél az Úr-hogy hozzánk szóljon:
-Uram, legyen meg a Te akaratod!-

S csak azután ment Péter prédikálni
Tűzzel és lélekkel mondva, ami volt.

Csak aztán lett szentté az ember,
hogy hitte terhe előtt meghajolt.

S míg gerincességünkkel színre lépünk,
csak azt áruljuk el,
ami nincs!

Ezért őrizzük, mentsük át hitünket. Hagy szóljon hozzánk Jézus:
Aki hisz én bennem,
Ha meghal is él! Ámen!

Bodroközi Fülöp Sándor

Kedvenc helyeim a templomban

Mindenkinek lehet egy-egy kedvenc helye a templomban. Sokaknak talán a saját, az évek során jól megszokott padjuk vált a kedvencükké vagy éppen a szószék, az úrasztala, a különféle emléktáblák, zászlótartók és így tovább. Nekem mindjárt két kedvencem is van. Az egyik a karzat. Ami régente a konfirmált ifjak helye volt. A mai világekorszak nem kedvez neki: ma már üres. Karácsonyoként azért megtelik. Időnként én is felmegyek egy-egy templomrendező hétköznapon és csak úgy leülök néhány percre. Ott

ülök, kicsit azok iránti tiszteletből is, akik az elmúlt évszázadokban benépesítették ezt a jó öreg, hűséges karzatot. Meg

aztán fentről minden olyan más. Belátni az egész templomot. Teljes kép tárul fel a tekintet előtt. Jólesik ez a pár perc csend, ott fenn. Nemrég felújítottuk a százéves deszkákat újakra. Amolyan hitkérdés volt ez a munkálat. A feladat elvégezve, s talán majd az Úristen rendel újra híveket oda.

A másik kedvenc helyem rögtön a bejáratú ajtó mellett helyezkedik el. Alacsony, kis-

méretű, és tulajdonképpen jelentéktelen asztalka, mely a szolgálatban az iratmissziós asztalka nevet kapta. Olvasnivalóival megjeleníti Kárpát-medencei egységünket és az ökumenikus egymásra figyelés igényét. Színes egyveleget alkot a felvidéki Kálvinista Szemle, az anyaországi Reformátusok Lapja, az erdélyi Üzenet, az evangélikus Híd magazin, meg persze a saját, egyházközi periodikánk. Egy-egy felajánlás nyomán időnként azért más tematika is jut az asztalkára. Például gazdaújság vagy éppen a népszerű Nők Lapja. De olyan is volt, hogy egy-egy magyarországi könyvtár felajánlásából több tucat régi kiadású, de értékes és minőségi irodalmi kötet alatt roskadozott az asztalka.

A bútordarab holland támogatásként érkezett társaival a

Partiumba, talán még a kilencvenes években. Pár éve került ebbe az új szerepkörbe, azóta minden vasárnap kínálja az ajándékba elvihető olvasnivalót. Úgy szeretem, ha tele van, ha az istentiszteletek után újra el lehet helyezni rajta a további kiadványokat. Szolgálat az elmúlt év során kiegészült maszkokkal, kézfertőtlenítővel és a hideg téli, tavaszi napokra is gondolva, mentolos cukorkával...

Biztos pont, számíthatunk rá. Kezünkbe vett hírei, üzenetei, igemagyarázatai velünk jönnek a hétköznapiakba, otthonunkba. Ott vannak velünk a nappaliban, a távirányító és egyéb olvasnivalók között. Tartalmuk pedig emlékeztet, táplál, hívogat.

Fábián Tibor

GYÜLEKEZETEINK életéből

Dr. Nagy Béla emlékére

2021. március 30 – Nehéz - mint mindig ilyen esetben - a megemlékezés. Sok lelki- és tárgyi emlék idézi a Néhait... Könnyebbít, hogy nem csak egy személy, hanem maradandó, időt és időket formáló élet földi záródásának mementója ez.

Két kép a sok közül:

Az egyik **dr. Nagy Béla** a Lévai Református Egyházközösség frissen alapított Egyházi Gimnáziumának udvarán életfát ültet a szimbolikusan jövődöbe hittel és reménnyel tekintő ünneplő fiatalokkal, bábáskodó álmo-

dozókkal (és farizeusokkal). Nehezen jutott el eddig, hiszen nehéz volt elhagynia évtizedeken át hűséggel gondozott zselízi katedráját. És ekkor sem hűtlenség vagy becsvágy-vezérelte indulatnak engedve jött el, hanem AZ ÉLET FÁJÁT gondozta, mint mindig-adig is: Rendszer és rendszerek rendezett magyar oktatást megfojtani akaró törekvései ellen a tudás hatalmát hirdetve és mivelve végezte jövőképebe pesszimizmusnak helyet nem adó munkáját. Nem eljött, hanem tovább haladt. Az élet fáját mikor eltávolították nem csak a szimbólum megsemmisítése történt meg, nem csak álmok foszlottak szerte, hanem a farizeizmus győzelmével egy emberi élet elmúlás felé történő kimozdítása is megtörtént néhai igazgatónk vallomása szerint...

A második kép: egy évtizedek óta hitvitását gyakorló pedagógus az imádság házában esküvel kötelezi el magát, hogy munkáját töltlenül végzi tovább, de most már Istennek és egyházának is megnevezetten hűséget fogadva alakítja a jövődőt. Ő megmaradt esküje mellett – akik ezt nem látták, azok kénysze-

rítették arra a pályára, mely érlelte benne a gondolatot: a zavartalan és sallangoktól megszabadult, ezen lelkülettel munkálkodók mindenkor és állandó viszontlátásában szabadulhat ki a rákényszerített, de általa soha el nem fogadott helyzetből és állapotból.

Isten Vele, Isten velünk, akik fundátorok és laborátorokként az egy ügy és egy cél érdekében igazolhatóan is fáradtunk.

(piala)

Egy fogaskerék vagyok az egész gépezetben

A Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetésben részesült a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében a felvidéki református magyar óvoda- és bölcsőderendszer megújítása érdekében végzett munkája elismeréseként Molnár Sándor, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház zsinati főtanácsosa, a Rimaszombati Református Egyházközség lelkipásztora. Vele beszélgetünk.

Molnár Sándor zsinati főtanácsos, rimaszombati lelkipásztor a Gólyavár óvoda alapkövetésénél 2018 szeptemberében

Hogyan fogadta ezt a megtisztelő elismerést munkájáért a magyar kormánytól?

Amikor a felterjesztésről értesültem február elején, akkor eléggé meglepődtem, hiszen magamat egyházunk „kubikusának” tartom, és sokan vannak előtttem, illetve mellettem, akiknek a neve ugyanúgy ott szerepelhetne a kitüntettek között. Az ünnep napján, amikor a kollégáktól értesültem a hivatalos hírről, jóleső érzés töltött el, és megtiszteltetés volt számomra, hogy Magyarország miniszterelnöke felterjesztésére a köztársasági elnök elismerte szolgálatunkat. Szándékosan fogalmazok többes számban, hiszen az elismerés tárgya nem egyetlen ember szolgálatáról szól, hanem több tucat lelkészről, gyülekezeti segítőről, családtagról, akik nincsenek ugyan nevesítve, de ugyanúgy ott vannak a szolgálat hátterében.

A kitüntettek rövid ismertetőjében egyedül Önnél szerepelt az az indoklás, hogy a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében a felvidéki református magyar óvoda- és bölcsőderendszer megújítása érdekében végzett munkája elismeréseként, bár tudom, hogy másutt is voltak fejlesztések ezen a területen. Miből állt az Ön munkája? Mi mindenre kellett odafigyelnie?

A felvidéki református magyar óvoda- és bölcsőderendszer megújításánál kétszeresen is érintett vagyok. Egyrészt rimaszombati lelkipásztorként – mivel egyházközségünk is bekapcsolódott a

programba – egy háromcsoportos óvoda építési és egy öttantermes kisiskola vásárlásánál, bővítési és felújítási munkálatainál segédkezhettem, másrészt zsinati főtanácsosaként egyházunk elnökségének magyar tagjaival és a felkért építészekkel közösen jelenleg is koordinálom az óvodafejlesztési programba bevont összesen 24 helyszín beruházásának és intézményalapításának ügyeit. Szeretném hangsúlyozni, én egy fogaskerék vagyok az egész gépezetben. Rajtam kívül csak a felvidéken több mint száz lelkész, gondnok, pedagógus vállal konkrét feladatokat a program megvalósításában.

A rimaszombati Gólyavár óvoda átadása 2019. szeptember 1-jén

Mikor kapcsolódott be a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Programba és miért döntött akkor úgy az egyház vezetése, hogy ezt a felkínált lehetőséget nem szabad elszalasztani?

Magyarország Kormánya 2016 őszén jelezte: egy óvodafejlesztési programmal szeretné minden magyar gyermek számára biztosítani, hogy magyar oktatási intézménybe járhasson. Az ehhez szükséges megfelelő számú óvodai és bölcsődei helyek kialakításához keres partnereket. Egyházunk akkori vezetősége először a magyar egyházmegyék espereseivel egyeztetett a felvetésről, az igények és lehetőségek felmérését követően pedig néhány napon belül – november 22-én – már a potenciális helyszínek lelkészeivel folytatott megbeszéléseket. Mivel több egyházközségből is jelezték, hogy a magyar óvodai helyek száma a városokban jelentősen elmarad az igényektől, illetve több óvoda esetében je-

lentős fejlesztések nélkül nagyon hamar veszélybe kerülhet a működés biztosítása, készek aktívan bekapcsolódni az óvodai helyek kialakításába és megőrzésébe. Egyházunk vezetése elfogadta a felkínált lehetőséget és az érdeklődő egyházközségek pályázatával bekapcsolódott a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Programba.

Annak ellenére szeretettek volna élni ezzel a lehetőséggel, hogy tudatában voltak a felelősségük megnövekedésével a felvidéki magyar nyelvű oktatás biztosításában?

Az egyházközségek felelőssége a magyar nyelvű oktatás biztosításában nem újkeletű dolog. Ha valaki nem akarja meglátni református közoktatásunk többszáz éves múltját és értékeit, akkor ne menjen olyan messzire. Sokan nem tudnak róla, de nem egy esetben, a kommunista diktatúra idején is a gyülekezeti hitoktatás sok gyermek számára az egyetlen elérhető magyar nyelvű oktatás volt. Jómagam – mivel az alap- és középiskolát szlovák nyelven végeztem – a gyülekezeti hittanon gyakorolhattam a magyar nyelvű olvasást. Nagyon sok egyházközségben ez a helyzet máig fennáll. Inkább úgy fogalmaznék, hogy az egyházközségek eddig is meglévő felelőssége mellé egy újabb lehetőség társult, amellyel az eddig végzett szolgálatukat hatékonyan bővíteni tudják.

A kassai református óvoda átadása 2019 októberében

A program indulásakor az volt az elsődleges cél, hogy elsősorban a városi gyülekezetek kapcsolódjanak be a helyi közösséget erősítve a magyar óvodai, illetve bölcsődei férőhelyek álltal?

A cél, amint azt már említettem, a megfelelő számú óvodai és bölcsődei férőhelyek kialakítása, illetve megőrzése volt annak érdekében, hogy minden ma-

gyar gyermek magyar csoportba kerülhessen. A legtöbb esetben épp a városokban szolgáló lelkészek jelezték, hogy a magyar csoportok létszámai, illetve az óvodáskorú magyar gyermekek számai nincsenek összhangban. Rimaszombati példát említve, a programot megelőzően a százötven magyar óvodáskorú gyermekre hatvan magyar óvodai férőhely jutott. De hasonló helyzet volt a többi városban is. Ezeken a településeken az óvodai helyek bővítése volt a cél, új óvodai csoportok kialakításával, óvodaépület építésével vagy meglévő épület vásárlásával és átalakításával. Voltak olyan helyszínek, ahol az óvodai csoportok hosszútávú működése volt veszélyben, a nem megfelelő épület miatt a Közegészségügyi Hivatal részéről a bezárása fenyegetett. Ezeken a településeken a meglévő férőhelyek megőrzése és fejlesztése volt a cél: épületfelújítással vagy új óvoda építésével.

Hány református óvoda létesítésével számoltak? Minek köszönhető az, hogy a tervezett húsz református óvoda helyett huszonnégy egyházközségben lesz szociális vagy oktatási intézmény?

Egyházunk több ütemben pályázt. Ahogy haladtunk az előkészítéssel, úgy tudtuk pontosítani a helyszínek névsorát és a beruházás jellegét is. Eredetileg több településen egységesen új építésű kétszobás óvodával és családi házból átalakított bölcsődével számoltunk, és ehhez készült költségtervvel pályáztunk. Néhány hónap alatt kiderült, hogy vannak helyszínek, ahol akár háromszobás óvodára és kétszobás bölcsődére is lenne igény, de van, ahol épületvásárlással és felújítással is megfelelő férőhelyszámot tudunk biztosítani. A gyermekgondozási szociális intézmények számára előírt feltételek azonban annyira megváltoztak, hogy családi házakban szinte kivitelezhetetlennek tűnt a bölcsőde üzemeltetése. Folyamatosan egyeztetünk az érdeklődőkkel. Voltak egyházközségek, akik visszaléptek a lehetőségtől, de voltak olyanok is, akik – bár jelentős igény lenne új óvodai helyek kialakítására – nem kívántak részt venni a programban. Viszont voltak olyan egyházközségek, akik csak később, mintegy két évvel a program kezdete után kapcsolódtak be. Eredetileg 20 helyszínre pályáztunk, jelenleg úgy néz ki, hogy 24 helyszínen lesz bölcsőde vagy óvoda, illetve mindkettő.

Milyen nagyságú pénzügyi keretet határoztak meg a SZRKE számára ennek a programnak a keretében? Hogyan lehetett betartatni az egyes projekteknel, hogy bizonyos összeget már ne lépjen túl? Hol lehetett spórolni, milyen megoldásokon?

Az óvodaprogram három ütemében egyházunk összesen 7 milliárd 76 millió forint támogatásban részesült. Bár az átváltási árfolyamok az évek során változtak, egyházunk és régióink vonatkozásában is történelmi jelentőségű támogatásról beszélhetünk. A támogatás felhasználásánál két döntő szempontot sikerült érvényesíteni: az egyik, hogy a beruházások megvalósításában az érintett egyházközségek is be vannak vonva a döntésükkel, valamint a beruházások előkészítésével és lebonyolításával. A másik szempont pedig az volt, hogy az egyes helyszínek keretösszege a tervezési szakasz lezárását követően a konkrét beruházáshoz lett igazítva. Mindkettőnél építész szakemberek segítettek az egyházközségek és a koordinátorok munkáját. Amíg a helyzet engedte rendszeres személyes találkozókat tartottunk, ahol egyházunk képviselőin és a felkért építészek kívül a beruházás előrehaladásától függően jelen voltak az egyházközségek képviselői, a tervezők, kivitelezők, műszaki ellenőrök. A tanulmánytervek, a tervdokumentáció, a tervezői költségvetés, valamint a kivitelezői költségvetést is a felkért építészek opponálták. A kiválasztott kivitelezőnek a tervezett költségvetését még tételesen is megvizsgáltuk, és ahol esetleg tartalékot találunk, további konkrét csökkentést kérünk. Ennek révén nem egy esetben az egyházközség végül a kivitelező által leadott nyertes árajánlattól százezer eurókkal is alacsonyabb végösszegre szerződött, de a beruházás teljes egészében be lett fejezve.

Mi adott az Ön számára a legnagyobb kihívást ezen a téren? A pénzügyi keret betartása vagy az adott gyülekezeteknél a jóváhagyás után a tervezés, az engedélyeztetés, a kivitelezés menete?

Mivel 24 helyszínről, majdnem ugyanennyi egyházközségről, lelkészről, gondnokról, tervezőről, kivitelezőről beszélünk, és az egyes helyszínek az adott körülményekhez igazodva haladtak a tervezés, engedélyeztetés, költségmeghatározás és kivitelezés útján, minden helyszín egyedi megközelítést igényelt. Míg az egyik helyszínnél már az épület be-

rendezéséről tárgyaltunk, a másiknál még csak a tervező tanulmánytervét vizsgáltuk. Minden egyházközségnek saját magának kellett végigjárnia azt az utat, amely során tudatosult bennük, hogy bár a tárgyalásoknál az egyházközségek képviselői a kivitelezővel és a tervezővel együtt szemben ülnek a koordináló bizottság tagjaival, de míg az egyházközség és az egyetemes egyház érdekei azonosak, a tervező és a kivitelező sok esetben saját érdekeit képviselik a tárgyalásnál. A jóváhagyott tervdokumentáció, a kiegészített és megkötött kivitelezői megállapodások, valamint leginkább megépült vagy megújult épületek arról tanúskodnak, hogy eddig a résztvevő felek között minden esetben sikerült megtalálnunk azt a szűk területet, ahol az egyház érdekei a tervező és kivitelező által még elfogadható feltételek mellett érvényesülnek.

A 2019 július elején átadott martosi óvoda

Mennyi időt kellett erre szánnia a rimaszombati lelkipásztori szolgáltatás mellett? Nem foglalta le túlságosan az idejét a programmal kapcsolatos tanácskozások, egyeztetések?

Azok az egyházközségek és lelkészek, akik bekapcsolódtak a programba, nagyon hamar ráébredtek arra – amit az intézményfenntartó lelkipásztorok mindnyájan tudnak –, hogy egy idő után kimutathatatlanná az a többletmunka, amit az érintettek úgymond beletesznek ebbe a projektbe. Nehéz pontos időt vagy viszonyítási arányt mondani, inkább egy állapottal jellemezném, amiből már nem lehet szabadulni. Egy édesanya sem tudja meghatározni melyik gyermekével mennyi időt foglalkozik: gyermekei az élete részévé válnak, és folyamatosan azt érzi, egyik gyermekére sem jut elegendő idő.

Elmesélne egy-két szép pillanatot, amikor érezte, hogy érdemes volt bekapcsolódnia ebbe a programba?

Lehet, hogy egy kicsit szentimentális vagyok, de a legmeghatóbb az az öröm volt, amelyet egyik-másik gyermeki ar-

con lehetett elcsípni, amikor belépett a számára elkészített csoportszobába és tudatosította: ez a szépség, ez a csoda számára készült. Ilyenkor eszembe jutott, mindez semmi ahhoz képest, amit számunkra készítették.

A komáromi Csillag bölcsőde és óvoda átadása 2019 június végén

2019-ben adták át Komáromban a Csillag bölcsődét és óvodát. Az óvodafejlesztési program keretében ez volt az első oktatási-nevelési intézmény, amelyet még abban az évben

újabbak követtek. Ma hol tart ez a program és mikorra várható a befejezése?

A 24 helyszínt három kategóriára tudnám osztani. Vannak helyszínek, ahol az építési munkálatok 2019-ben és 2020-ban befejeződtek, megtörtént az intézményalapítás, intézménybesorolás és jelenleg már működik óvoda, vagy óvoda a bölcsődével együtt, illetve csak bölcsőde. A komáromi Csillag óvoda mellett ide tartozik Hanva, Kassa, Kiskövesd, Marcelháza, Martos, Rimaszombat, Rimaszombat kisiskola, Somorja, Szepsi, Tornalja, Zseliz. A második csoportban sorolnám azokat a helyszíneket, ahol az építési munkálatok a 2021-es évben már befejeződtek vagy reményesség szerint befejeződnek, és a besorolást követően megkezdik a működésüket. Ide tartozik Bátorkeszi, Érsekkéty, Hetény, Királyhelmec, Léva, Nagykapos, Pálfala, Perbete, Rozsnyó, Vágfarkasd és Zsigárd. Van egy egyházközségünk, a

dunaszerdahelyi, ahol még csak a hetekben zárult le az engedélyeztetési folyamat, így a háromcsoportos óvoda építése elhúzódik a 2022-es évre. Ennél az egyházközségnél kérelmeznünk kell a megvalósítási időszak módosítását, a befejezett beruházásoknál pedig elkezdjük az elszámolás összeállítását.

A bölcsődét Szepsiben 2019 szeptemberében adták át

Iski Ibolya /www.reformata.sk/
Fotó: Szarvas László

Szeretethíd 2021

A korlátozások következtében tavaly elmaradt a Szeretethíd a Felvidéken, de idén a személyes találkozás reményében újra megrendezésre kerül.

„Jöjjetek, örvendezünk az ÚR előtt, ujjongjunk szabadító kősziklánk előtt! Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval! Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött. Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi. Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta. Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az ÚR előtt! Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk. Most, amikor halljátok szavát, 8ne keményítsétek meg szíveteket, mint Meribánál, amikor Masszánál voltak a pusztában.” Zsoltárok 94

A Szeretethíd a Magyar Református Szeretetszolgálat Alapítvány programja, amely azonban már teljesen beágyazódott a környező magyarajkú református egyházak életébe. Tavaly a Felvidéken a járványügyi korlátozások következtében nem tudtuk megrendezni, de már akkor eldöntöttük, hogy ezt a programot folytatni fogjuk. Az elmúlt év mindenkit emlékeztetett arra, hogy mennyire fontosak a közösségeink, és milyen nagy mérték-

ben Istenre és egymásra vagyunk utalva. A Szeretethíd ezt az egymásra utaltságot a segítségnyújtás felől közelíti meg. A fentebb idézett zsoltár is egy olyan esetre emlékezteti az olvasót, amikor Izrael népe a pusztában vándorolt és elfogyott a vizük. Ebben a helyzetben az ÚR megmutatta nekik, hogy az életben maradásuk érdekében, akár vizet fakaszt még a sziklából is. A víz keserősége pedig valójában a nép keserősége azért, mert nem hittek az Isten mindenható gondviselésében.

Ilyen gondviselésnek és vezetésnek tekinthetjük, hogy a nagy megpróbáltatások ideje után idén ismét meg tudjuk rendezni a Szeretethídat. Hisszük, hogy még állnak azok a pillérek, amelyek meg lehet építeni, fel lehet újírtani a kölcsönös segítségnyújtás hídját. Mindezt pedig az Urat, mint szabadító kősziklánkat lehet dicsérni, és együtt ünnepelni a találkozás örömeit. Az együtt örvendezés, de ugyanúgy a vigasztalás is történhet énekszóval.

Erről kevesen tudnának jobban bizonyosságot tenni, mint az idei Szeretethíd védnökei: Écsi Gyöngyi, a hetényi gyülekezet lelkesze és Kovács-Benkó Fruzsina Borbála radiográfus, a Felszállott a páva vetélkedő győztese: „Mindig úgy igyekszem végezni a munkám, hogy ne homokóra szemcséiként lepergő nap legyen

mögöttem, hanem valami szép is történjen a világban. Nagypapám mindig azt mondja, hogy a humor a legfontosabb dolog az életben. Szeret mosolyt csinálni az emberek arcára és engem is erre nevelt mindig. Ez a másik táplálékom a világ borzalmai ellen. Az emberek mosolya és öröme.”

Haris Szilárd/reformata.sk

SZERETETHÍD

Kárpát-medencei Református Önkéntes Napok

2021.05.14-15.

Regisztráció: szeretethid.hu

MOZDULJ/ SEGÍTS/ SZERESS

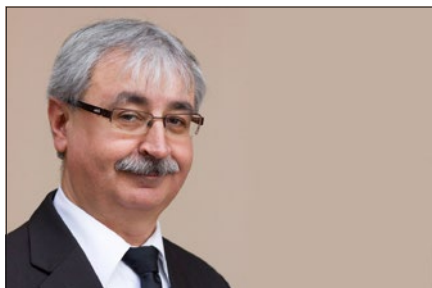

„Ne szóval szeressünk, se nyelvvél; hanem cselekedetből és valósággal!”
1 Ján 3:18

Egy lépéssel Isten után

Kibernetikát tanult, majd bútorgyárban dolgozott, végül lelkipásztor lett. Géresi Róbert tizenkét év főjegyzői szolgálat után lett püspöke a felvidéki reformátusoknak. Azt mondja, a magyar és a szlovák gyülekezeteknek egyaránt vezetője szeretne lenni. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház (SZRKE) új püspökével beszélgettünk.

Fotó: Szarvas László

Szlovákiában jelenleg kijárási és gyülekezési tilalom van, istentiszteleteket sem tarthatnak január 1-től. Megkezdhetette már a szolgálatát, vagy a jelen helyzetben van ennek valamiféle jogi, esetleg protokolláris akadály?

Az anyaországhoz hasonlóan a felvidéki református egyházban is hatévente történik a tisztújítás, de különbség, hogy ez nálunk egyszerre zajlik a gyülekezetekben, az egyházmegyékben és az egyetemes egyházban. Vagyis 2021. január 1-től megújultak a presbitériumok, az egyházmegyék és az egyetemes egyház vezető testületei is. Törvényeink szerint február végéig kell esküt tenniük az új tisztségviselőknek, ám úgy látjuk, a járványhelyzet nem teszi lehetővé, hogy ez a szokott módon, ünnepi istentiszteleteken történjen. Egyházunk vezetősége ezért úgy határozott, hogy a beiktatás rendhagyó módon, az eskü szövegének aláírásával történjen meg mindegyik szinten. Már folyamatban van ennek a megvalósítása.

Önök személyesen fontos, hogy püspökként elmondhassa esküjét?

Semmiképp sem szeretném a hagyományos eskütételt kihagyni az egyház életéből. Minden gyülekezet, testület, tisztségviselő számára fontos esemény, hogy közösségében hitvallást tesz arról, vállalja Isten dicsőségének szolgálatát. Nekem is. A járványos időszak lecsengése után, ha gyülekezési szabadságunk lesz, akkor mind a háromszázötty gyülekezetben, kilenc egyházmegyében és az egyetemes zsinaton is szeretnénk megtartani az eskütétellel egybekötött istentiszteleteket.

Géresi Róbert

Született: 1967. július 18-án
Királyhelmecen

Felsőfokú tanulmányok:

- 1986-1987: Pozsonyi Műszaki Egyetem – Informatikai Kar
- 1988-1994: Prágai Károly Egyetem – Protestáns Teológiai Kar
- 1992/93 ösztöndíjas Genfben

Lelkeszi szolgálat: Abaújszina
(leányegyházközségei: Migléc és Perény)

Korábbi tisztségek:

- A Fialat Reformátusok Szövetségének alapító tagja, később elnöke
- 1996-tól a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának és Zsinati Tanácsának tagja
- 2009-től püspökhelyettes (egyetemes lelkeszi főjegyző)

Huszonöt éve szolgál Abaújszina, Migléc és Perény gyülekezeteiben. Szokatlan, hogy valaki negyed évszázadon át kitartson első szolgálati helyén.

Mikó Jenő akkori püspök helyezte ki ide 1995. szeptember 1-jével, két évtizede már megválasztott lelkeszként szolgál. Mindhárom kedves közösség, egyszerűen megtaláltam itt a helyem, soha nem merült fel bennem, hogy elmenjek. Mindegyik gyülekezet tagjaival, presbitereivel jól tudunk együtt dolgozni.

Tervezi, hogy püspökként is marad?

A lelkeszi szolgálatom alatt más gyülekezetből is megkerestek, de nem gondoltam és most sem látom úgy, hogy másfelé kellene indulnom. Hálát adok Istennek, mert úgy érzem, a helyemen vagyok. Itt szeretném szolgálni az ő dicsőségét és egyházunkat.

Szolgálatára kezdetétől vállalt országos tisztségeket is: hosszú ideig a Fialat Reformátusok Szövetségének (Firesz) elnöke, tizennyolc éve a Zsinat és a Zsinati Tanács tagja, két cikluson át fője-

gyző is volt. Mindegyik rengeteg energiát, munkát, lemondást igényelt. Mi motiválta erre?

Számomra ez mindig is természetes volt. Prágai teológiai tanulmányaim alatt, 1992-ben alapítottuk meg a Fireszt, a '90-es évek első felében a Szentlélek nagyon sok felvidéki fiatalt érintett meg, számos lelkeszünk, gondnokunk, gyülekezeti tagunk közülük került ki. Örülök, hogy Isten kegyelméből ennek a megújulásnak a részese lehettem. Számomra is meglepő, hogy első zsinati ülésen a Zsinati Tanácsba is beválasztottak. Sohasem lemondásnak éreztem ezt, hanem a keresztyén életemből, hitemből, Istenbe vetett bizodalamból fakadó lehetőségnek. Az Úr mindig adott erőt az éppen következő feladathoz, nem terhelt túl.

Gondolt arra, amikor 1996-ban zsinati tag lett, hogy egyszer ön lesz a püspök?

Egyáltalán nem, mindig csak a következő lépést láttam magam előtt. Amikor a Fireszben szolgáltam, a Református Újságban volt ifjúsági munkát segítő mellékletünk Egy lépés címmel. Azóta is így látom a hitelet dolgait. Mindig egy lépést kell megtenni, ahhoz kell elkérni az erőt. De azt meg is kell tenni, és bízni abban, hogy ő velünk van áldásával.

Főjegyzőként már ez látszott a következő lépésnek, vagy bátorították?

Szívesen szolgáltam volna tovább főjegyzőként. Amikor Fazekas László – akinek még lehetősége lett volna egy ciklusra – nyilvánosságra hozta, hogy befejezi püspöki szolgálatát, felmerült a kérdés, ki legyen az utódja. Megszületett az egyházban a gondolat, hogy engem jelölnek, bennem pedig az elhatározás, hogy vállalam, ha bizalmat szavaznak nekem. Hosszan érett, nem volt egyszerű döntés, de nem volt kényszerpályán sem az egyház, sem én. Ahogy eddig tettem, úgy ezután is örömmel fogok szolgálni. Hálára és alázatra indít az Úr és a gyülekezetek bizalma, az a reménységem, hogy meg tudok felelni nekik. Biztosan lesznek hibák, vétkek a szolgálatban, de abban bízom, hogy Isten megváltó kegyelme velünk lesz.

A teológia előtt műszaki karon tanult. Miért arrafelé indult, és hogy-hogy meggondolta magát?

A királyhelmeci magyar tanítási

nyelvű gimnázium diákjaként műszaki beállítottságú voltam, tanáraink és én is reál területen képzeltük el a jövőmet. A rendszerváltás előtti utolsó években még nehéz volt bejutni a nívós egyetemekre, de engem elsőre felvettek a Pozsonyi Műszaki Egyetemre, ahol kibernetikát tanultam. A Bodroghözben akkoriban még nem volt lehetséges a kiterjedt ifjúsági munka, csak a nagyvárosokban tudtak titkos összejöveteleket tartani. Bekerültem Mikó Jenő pozsonyi lelkész ifjúsági közösségébe, amely átfordította gondolkodásomat.

Nevezhetjük ezt megtérésnek is?

Középiskolás koromban sem voltam ateista, foglalkoztattak a lét kérdései, tudatos hitmegéltésem azonban még nem volt azokban az években. Krisztus elfogadása folyamat volt. Fokozatosan hitre jutottam, és úgy döntöttem, más irányba, a lelkészi pálya felé indulok el. A környezetem nem értette, mert nem így ismeretek, végül, ha nehezen is, de elfogadták a döntésem.

Egy másik érdekesség az életrajzából: fél évig segédmunkás volt egy bútorgyárban.

A rendszerváltás előtt senki sem lehetett munkanélküli, így míg lélekben a felvételre készültem, a szülőfalumhoz közelebbi gyárban dolgoztam, ahol főleg íróasztalokat készítettünk. Nagyon tanulságos időszak volt, megtanultam, hogy a palástos lelkészhez egész más-hogy viszonyulnak az emberek, mint a hívó munkatárshoz. Ilyenkor az emberekben kevesebb a megfélemlési kényszer.

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház számokban:

- Gyülekezetek száma: 320
- Templomok száma: 310
- Lelkészek száma: 207
- Presbíterek száma: 4000
- Nyilvántartott gyülekezeti tagok: 60 257
- Reformátusok a népszámlálás szerint: 97 026
- Intézmények száma: 21
- Iskolai hitoktatást látogatók száma: 5000
- Lelkészi átlagfizetés: bruttó 700 euró (~250 ezer forint)
- Keresztelők száma évente: 850
- Házasságkötések száma évente: 280
- Temetések száma évente: 1250

Milyennek látja a felvidéki református lelkészek helyzetét, megbecsültségét, leterheltségét, utánpótlását?

Sokat foglalkoztunk ezekkel a kérdésekkel az elmúlt évtizedben, nemcsak egyházvezetői szinten, hanem megyei lelkésztestületben is. A '80-as években száznegyven-száznyolcvan lelképásztor szolgált egyházunkban, a rendszerváltás után megnőtt az érdeklődés e hivatás iránt, a 2000-es évek elején már a kétszázhuszat is elérte a számuk. Azóta viszont ismét csökkenést tapasztalunk. Ennek több oka lehet, például a társadalom jobban megbecsülhetné a lelkészeket, de az is valószínű, hogy a mai életmód mellett riasztó az életre szóló elköteleződés. Szeretnénk megfordítani ezt a tendenciát, ezért először is imádkoznunk kell gyülekezeteinkben, másrészt meg kell erősítenünk a már létező lelkészi életpályamodellt

Múlik ez a lelkészek fizetésén?

Azon is. Egyházunk lehetőségei 1949 óta az állami támogatásokhoz kötöttek. Ez évtizedekig korlátozta a mozgásterünket, csak a parókiális szolgáltatásokat végző lelképásztorokat fizethettük meg, állami bértáblázat alapján, minimálbér körüli díjazással. Missziói, diakóniai, egyetemi és ifjúsági lelkészi állásra nem volt keret.

Lehet ezen változtatni?

Az új törvény nagyobb mozgásteret ad, nem csak helyhez kötött lelkészeket alkalmazhatunk. Forrásaink lényegesen nem növekedtek, viszont szabadabban használhatjuk fel azokat. Belső adakozásaink segítségével próbálunk építkezni, de korlátozottak a lehetőségeink.

Egy tévéinterjúban azt mondta, százezer reformátussal számol. Mással azt nyilatkozta, hogy hangsúlyos belmisszióra van szükség. Ennyi embert érnek el, vagy az a cél, hogy őket megtalálják?

Az előző népszámlálások alkalmával százezer körül mérték azok számát, akik magukat reformátusnak mondták. Mi ötvenezer emberről tudunk, akik már betagozódtak a gyülekezeteinkbe. Amikor belmisszióról beszéltem, arra gondoltam, hogy a Covid-19 negatív hatásai miatt az elkövetkező hetekben, hónapokban, években meg kell erősítenünk a meggyengült közösségeket. De

ahogy Bogárdi Szabó István egyszer fogalmazott: a népszámlálási eredmény azt jelenti, mennyi meghívót kap az egyház. Szeretnénk mindenkit elérni, aki reformátusnak vallja magát, sőt, ezen túl is minél több embernek hirdetni az evangéliumot. Mi is tapasztaljuk az elvándorlást, igyekezünk figyelemmel kísérni a lakosság mozgását. Jelenleg is két templomunk épül, Bősön és Tornán.

Népszámlálási kampányuk szlogenje: „Reformátusságunk érték.” Mit értenek ezen?

A felvidéki magyarság kampányával – „Magyarságunk érték” – összhangban találtuk ki. Valóban úgy gondoljuk, hogy a hithez, Krisztushoz tartozás olyan érték, amely meghatározza az életünket. Jézus is kincsként hivatkozik rá. Ily módon keresztyén hitünk, reformátusságunk megvallása összecseng a felvidéki magyarság céljaival is.

Kárpát-medencei program keretében huszonnégy helyszínen ezer óvodai férőhelyet hoznak létre. Tervezik iskolák alapítását is?

Református iskola valóban kevés van a Felvidéken, az elmúlt harminc évben hetet tudtunk alapítani, de volt olyan is, amelyet egy idő után nem lehetett fenntartani. Az óvodaprogram célja nem csupán a felekezeti nevelés, hanem az egész felvidéki magyar intézményhálózat erősítése. Jó lenne, ha ez visszahatna az iskoláinkra is, ha helyben lesz igény református intézményre, azt tudjuk támogatni, de nem akarunk feszültséget kelteni.

Felvidéken a püspököknek és a főgondnoknak egyaránt két helyettese van: egy-egy főjegyzőt a hét magyar, egyet-egyet a két szlovák egyházmege választ. Tizenkét év tapasztalatával hogyan készül a közös munkára?

Helyetteseim személyéről nagyon bölcsen döntött az egyház. Rákos Loránt egyrészt pontosan látja gyülekezeteink helyzetét, másrészt kitűnő jogi ismereteivel már eddig is segítette egyházunkat. Bízom benne, hogy baráti és szolgatársi viszonyunk töretlenül folytatódik. Ján Semjan pedig szintén nagyon tapasztalt lelképásztor, aki korábban is részt vett az egyház igazgatásában. Bölcs és megfontolt ember, aki azon munkálkodik, hogy tudjunk közösen szolgálni és Krisztusról bizonyás-

got tenni a Felvidéken. Mindkettejükkel folyamatos kapcsolatban vagyunk, próbáljuk úgy szétosztani egymás között a feladatokat, hogy ez leginkább egyházunk működését szolgálja.

Legtöbb olvasónk akkor hallott először a szlovák reformátusokról, amikor az SZRKE rájuk tekintettel 2009-ben nem, csak 2011-ben csatlakozott a Magyar Református Egyházhoz. Milyen a viszonya a magyar és a szlovák gyülekezeteknek?

A felvidéki szlovák református közösségek nem Trianon után és nem nyelv váltással jöttek létre, hanem évszázadok óta része voltak a Kárpát-medencei református egyháznak. Természetes volt, hogy az 1920 utáni egyházszervezetnek ők is tagjai lesznek. Az elmúlt száz év történései, a régi ónkban kiéleződött társadalmi ellentétek rányomták a bélyegüket az egyházi életre is, voltak időszakok, amelyek megnehezítették a közösség megélését, ahogy voltak békés és nyugodt periódusok is. A diktatúra által elnyomott helyzetből szabadulva természetesen felmerültek az addig kibeszéletlen kérdések. A tíz évvel ezelőtti nehezebb időszak volt, de azon már túl vagyunk. Mind a magyar, mind a szlovák közös-

ségek közösen kívánják járni azt az utat, amelyre Isten hív bennünket, hogy Krisztust hirdessék a saját anyanyelvükön.

Ön elmegy Igét hirdetni szlovák nyelven a szlovák egyházmegyébe?

Hogyne, hisz a magyar és a szlovák gyülekezetek püspöke is vagyok. Ez természetes része az életünknek, mindig is így volt. A szlovák közösségek az egyházon belül lényegesen kisebbségben vannak mind lélekszámban, mind lehetőségben. De ragaszkodnak ahhoz, hogy a püspök osztozzon örömeikben, szolgálatukban, gyászukban.

Fazekas Lászlótól is megkérdeztük korábban: lehet ez a kettős kisebbségi létélmény a megbékélés eszköze?

Ezzel minden felelősségteljes gondolkodónak egyet kell értenie. Nem szabad árkokat ásnunk, hanem be kell temetnünk azokat. Ne kendőzzük el a negatívumokat, de a megbékélést kell szolgálunk. Legyünk őszinték, de tudjunk egymásnak megbocsátani történelmi sérelmeinkért, ha Istentől elfogadjuk azt, hogy ő megbocsátja a vétkeinket. Szlovákiában kis közösség vagyunk, a magyar identitású állam-

polgároknak viszont a legnagyobb szervezett közössége. A felvidéki magyarság számára is jó, ha a szélsőséges nacionalizmus háttérbe szorul. A közös utak keresésére kérem majd a politikusokat is, ha lesz rá lehetőségem. Hivatalba lépésével a Generális Konvent Elnökségének is tagja lett.

Mit jelent önnek az egységes Magyar Református Egyház?

Mindig is nagyon örültem annak, hogy a Kárpát-medencei reformátusság kinyilvánította egységét. Fontos számunkra a tudat, hogy lényegesen többen vagyunk, mint itt, a határnak ezen az oldalán. Ugyanakkor gyülekezetekben eddig is megvolt az összetartozás tudata, nem kellett azt kialakítani, hisz sok szállal kapcsolódunk egymáshoz. Eddig is nyomon követtem az együttműködés ernyőszervezetét, örülök, hogy mostantól része lehetek. Szeretném, ha a magyar reformátusok összetartozás-tudata erős lenne, és mindannyiunk ügyét szolgálná a Kárpát-medencében és azon túl.

Feke György – Hegedűs Márk
www.reformatus.hu

Az egyszemélyes szórvány

Ha jött az ünnep, elem perdült Magdi néni, és ellenvetést nem tűrő hangon bejelentette: mennünk kell Marika nénihez! Marika néni volt az utolsó almásfegyverneki református, az alig tíz kilométerre fekvő kis faluban. Ő volt a mi egyszemélyes szórványunk, akit minden nagyobb ünnepen felkerestünk, főleg karácsonykor és húsvétkor. Ilyenkor a tisztaszoba átalakult templommá. Amikor már nehezen mozgott, odarendelte a közeli városkából a családját és katonás vezényszavakkal utasította őket. Ilyenkor egy kis időre visszatért letűnt ifjúkorába, amikor családjá élén állt az erős akaratú, dolgos asszony. A tisztaszobát betöltötte az áhítat, ketten-hárman összegyűltünk, és éreztük, hogy nem vagyunk egyedül. Ez a szolgálat legalább olyan fontos volt, mintha hívekkel teli városi templomban lettünk volna éppen.

Az istentisztelet és úrvacsoraosztás után Marika néni munkára fogta a csa-

ládját, akik egymás után hordták be a finomabbnál finomabb fogásokat. Itt nem lehetett nemet mondani, hatalmas sértés lett volna bármire hivatkozva elszietni. Marika néninél enni kellett. Ez hozzátartozott a szórványistentisztelethez, ami számára az ünnepen túl is, pirosbetűs alkalom volt. Magányában a mi évi két-három szolgálatunk, vendégeskedésünk volt az, ami kézzelfoghatóvá tette számára az ünnepet. Mi pedig ettük Marika néni aranyló csigalevesét, és tudtuk, hogy egy csoda részesei vagyunk. Majd érkezett a paprikától pirosban úszó töltött káposzta. Ilyet sem eszünk már többé, Marika néni nélkül. A süteményekre már jobbra csak pislogtunk, de persze az előrelátó vendéglátó mindig feltarisznnyált bennünket a „nagy útra”, hogy az otthoniaknak is jusson a madárlátta finomságokból.

Amikor úgy éreztük, hogy mozdulni sem tudunk, Marika néni mellénk telepedett, és csak mondta és mondta a

rendszerelváltás előtti idők igaz története. Még abból az időkből, amikor ő fiatal és erős asszony volt, és úgy vezette a termelőszövetkezet zöldségtermelő részlegét, hogy annak csodájára jártak. Bátran odamondogatott a nadrágos elvtársaknak, híre is ment, hogy van itt egy asszony, akit nem lehet háttérbe szorítani, mert ez kiáll a maga és munkatársai igazáért. Tátott szájjal hallgattam, ilyen lebilincselő történetmesélést azóta sem hallottam. Folyton ott mocorgott bennem, hogy Marika néni történeteiről könyvet kellene írni vagy legalább egy cikket, interjút. De valahogy soha nem került rá sor. Aztán elkerültem onnan, de útána azért mindig érdeklődtem: megvan-e még Illés Mária, a nagy mesélő, Fegyvernekről? Tavaly már csak a halálhírért hozták. Az egyszemélyes szórványgyülekezet megszűnt létezni Almásfegyverneken. Marika néni hazaköltözött.

Fábián Tibor

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara

felvételt hirdet doktorandusz-képzésre (PhD.)

Jelentkezni lehet **2021. június 30-ig** az alábbi témákra:

PhD - témák a 2021/2022-es évre

Őszövetség:

- Kiválasztás az Őszövetségben

Újszövetség:

- Az Újszövetség szellemtörténete

Rendszeres teológia:

- A logika szerepe a rendszeres teológiában
- Eszkatológia és millennializmus a 19. századi teológiai gondolkodásban

Vallás-és filozófia-történet:

- Szentek kultusza az iszlámban és a keresztyénségben
- A szoteriológia kérdése a keresztyénségben és a világvallásokban

Egyháztörténet:

- Krisztológiai és ekklesiológiai viták a magyar református teológiában
- Küroszi Theodórosz „A görög betegségek orvoslása”, mint az ógyházi apologetika utolsó hajtása

Gyakorlati teológia:

- 20. századi lelkipáncsok irányzatok és azok hatása az egyházi életgyakorlatra
- A református presbitérium helye, szerepe és lehetőségei a gyülekezeti élet összefüggésében

Felvételi időpontja: 2021. augusztus 21-én

- bővebb információ kérhető: tanulmanyi.rtk@uj.ssk, tel: 00421-35-3260756

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara
felvételt hirdet **ThDr.** cím megszerzésére
Jelentkezni lehet **2021. június 30-ig.**

ThDr. - témák a 2021/2022-es évre

Őszövetség:

- Idegen istentisztelet a Deuteronomiumi Történeti Műben

Újszövetség:

- A farizeusok

Rendszeres teológia:

- Munka, gazdasági erő, pénz és pénzügyi stabilitás – etikai vetületek
- A donatista kérdés a koreai és magyar modernkori református teológiában

Vallás-és filozófia-történet:

- Vallás és ember (homo religiosus)

Egyháztörténet:

- A koreai protestantizmus történelme és vallási kontextusa
- Az efézusi zsinat után aláírt 433-as Egységformula teológiai jelentősége

Gyakorlati teológia:

- A SZRKE jövője – lehetőségek és buktatók
- Megújulás mozgalmak és azok hatása a magyar nyelvű reformátuságban

Felvételi időpontja: 2021. augusztus 21-én

- bővebb információ kérhető: tanulmanyi.rtk@uj.ssk, tel: 00421-35-3260756

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Lelkipásztor ellenzi az LMBTQ
iskolai oktatási programot

Ariel Ben-David egy Jézus Krisztust követő gyülekezet vezetője Maayan Eilat-ban. Az ország legdélebbben levő városában felemelte szavát az LMBTQ iskolai tanítási program ellen, amelyet az állami iskolákban kívánnak bevezetni. A szülőkkel együtt tiltakozik a 33 részes polgári nevelés tartalma ellen, amelyet a *Hoshen* nevű LMBTQ szervezet dolgozott ki.

Az izraeli diákok megismerkedhetnek a nevezett mozgalom történetével, s aktivistáinak céljaival, a javasolt tananyag bevezetője szerint. Ben-David lelkész petíciót indított ennek megakadályozására, minek következtében az Eilat-ban megjelenő legnagyobb újság, mint fanatikus bélyegezte meg. A lelkész az oktatási minisztériumhoz fordult, de elutasították a következő megjegyzéssel: A minisztérium különösen értékesnek tartja a jó képzést, a „másság” elfogadását, a szolidaritást és a szociális felelősségtudatot. Az LMBTQ témájához a következőket írták:

„Ez az akció (a Hoshen-szervezet által készített oktatási anyag) abból a meggyőződésből fakad, hogy nem csak közelebb hozza a fiatalokat az LMBTQ megértéséhez, hanem vitára, toleranciára és sokszínűsége ösztönöz az egész társadalomban, valamint az oktatási rendszerben nagy mértékben megerősíti társadalmunk demokráciáját. ... Az óvodától az iskola befejezéséig találkozunk olyan gyerekekkel, akik különleges és sokoldalú családból érkeznek, gyerekekkel, akik nem tartoznak azokba a megszokott nemi csoportokba, amelyeket a társadalom elfogadott. Találkozhatunk olyan fiatalokkal, akiknek személyiségképzése és nemi irányultsága még folyamatban van. Az oktatási rendszer kötelessége azon munkálkodni egy olyan légkör kialakításán, amelyben minden diák érezheti, hogy fejlődési folyamata elismert és normális folyamat.”

Tolerancia és céltudatos nevelés

Ben-David lelkész válaszában leírta, hogy a Jézust követő gyülekezetek magától értetődően toleránsak és a szeretet parancsa szerint élnek. De a nevezett szervezet átlépett egy határt, melynek következtében a gyerekeket és a fiatalokat az LMBTQ világmegértés alapján kívánja nevelni. Levelében így fogalmazott a lelkész:

„Mi a szeretetet hirdetjük, függetlenül a fajtól, nemtől és vallástól. Megértjük, hogy az Oktatásügyi Minisztériumot milyen szándékok vezérlik a fiatalok szexuális és nemi nevelésében, s hogy ezzel mit akar elérni. Nyilvánvaló számunkra, hogy ezzel csak egyik felet, az LMBTQ közösséget fogja segíteni.” Ez a tananyag a nemi önzonosság problémáját fogja erősíteni.

Hol vannak a hívek?

Izrael hívő közösségeihez írt levelében a lelkész panaszkodik, hogy még a Jézust követő gyülekezetekben is vannak olyanok, akik az őt bírálják ismertetett állásfoglalása miatt: „Sok hívő nem érzékeli a probléma súlyát. Elszomorító, hogy imádság és támogatás helyett bírálatok hangzanak el a hívek részéről.” Egyesek, bár nem tagjai az LMBTQ közösségnek, de elveiket és magatartásukat védelmezik. Vannak fiatal hívők, akik a mozgalom résztvevőit hősöknek nevezik. Ezzel elfordulnak Isten ígéjétől. Szomorú, hogy a következő nemzedék annyira liberális, hogy csak a humanizmus szeretetértelmezését támogatja.

Egy tiltott téma

Lapunk 2018-ban interjút közölt egy férfival, aki megtérését követően felhagyott homoszexuális életmódjával. Ő szorgal-

mazta, hogy a gyülekezetek vezetői nyíltan beszéljenek erről a problémáról, hogy a fiatalok ne a társadalmi divatot kövessék: „Amit jelenleg ezzel a témával kapcsolatban látunk és hallunk, nem jó. Izraelben a homoszexuális életmód egyre szélesebb

körben terjed. Sok fiatal nem veszi komolyan, hogy ez ellentétben van Isten ígéjével”, - nyilatkozta a fiatal férfi.

David Lazarus, Israel Heute ford. Csoma László

Fekete Károly: Két percben

Ige – gondolat – fohász

„Jól megválaszolt Jézus a kísértőnek, amikor azt mondta: *Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden ígéjével, amely Isten szájából származik (Mt 4,4)* Lelkünk állóképessége olykor fontosabb, mint a fizikai, anyagi vagy szellemi állóképességünk... Lelkünk állapotát

Isten ígéje tartja karban.”

Fekete Károly református püspök, egyetemi tanár kétperces időkeretben elhangzott elmélkedéseiből, az ige – gondolat – fohász vázra épülő „kétperceseiből” adunk közre válogatást, amelyeket a szerző a Kossuth Rádió hajnal hat órai hírek előtt elhangzó „napi imádsága” számára fogalmazott. Keresztyén ünnepeink üzenete, a zsoltárok hangja, az evangéliumokban írásba foglalt jézusi szavak és az apostoli intelmek abban segítik az olvasót, hogy a lélek belső derűje és állóképessége minden nap növekedjék.

- A mindennapi lelki megerősödésünkre ad áldott lehetőséget ez a könyv, melyet a Kálvin kiadó a múlt évben jelentetett meg.

Szerk.

Gólyahír Irodalmi szöveggyűjtemény 3-4. évfolyam

A magyar irodalom gazdag tárházából válogattak a szerkesztők alsó tagozatos alapiskolások számára. A tavaszi virág a gólyahír, szép sárga virága hirdeti, megújul a természet. A alapiskolás diákok számára készített szöveggyűjtemény is ezt az időszakot foglalja össze versekkel, mesékkel, énekekkel. Jól lehet iskolásoknak készült, de nem csak az iskolai tananyagként vehetjük kezünkbe. Szülők, nagyszülők együtt forgathatják, olvashatják a kicsikkel, s taníthatnak belőle mondókákat, verseket a még olvasni nem tudó kicsinyeknek is.

Szerk.

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Azért oda hozzánk, hol a trombita szavát hallándjátok, a mi Istenünk érettünk!” (Nehémiás 4:..)
2. „..... és fenség az övé, aki békességet szerez az magasságaiban.” (Jób 25:..)
3. „De az Úrhoz kiáltának: sanyarúságukból kiszabadította” (Zsoltárok 107:..)
4. „Mert akaratnak van ideje és ítélete; mert az nyomorúsága sok ő rajta;” (Prédikátor 8:..)
5. „Mondjátok a remegő: legyetek erősek, ne féljete! Ímé, Istenetek jó, az Isten, aki megfizet, Ő jó, és megszabadít titeket!” (Ézsaiás 35:..)
6. „De semmivel sem, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról.” (Apostolok Cselekedetei 20:..)
7. „De amelyek nékem egykor valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém.” (Filippi 3:..)
8. „Mert talán azért meg tőled ideig-óráig, hogy őt, örökkévalót kapd vissza;” (Filemon 1:..)
9. „Mert áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.” (Zsidókhoz 10:..)
10. „Ha ellenben a királyi törvényt az Írás szerint: Szeressed, mint tenmagadat, jól cselekesztek.” (Jakab lev. 2:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi. Megfejtéseiket **2021. június 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Drahnov**, vagy e-mail-ben a **refujasg.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

POZSONYI E.M.: Mackó Zsuzsanna - **Dolná Streda**; Családi Irén, Beke Sarolta - **Nagymegyer**; özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné - **Fél**; özv. Sándor Józsefné, özv. Szloboda Elemérné - **Réte**; Halák Rozália - **Pozsony**; **KOMÁROMI E.M.:** özv. Varga Béláné, Szigeti Zsuzsanna - **Bátorkeszi**; Császár Vilma - **Deáki**; Farkas Irma - **Negyed**; Kálnay Árpád - **Komárom**; Pinke Júlia - **Marcelháza**; Németh Irén, Tóth Irma - **Kamocsa**; **BARSÍ E.M.:** Császár Viola - **Töhöl**; Németh Sándorné - **Nyírágó**;

Kakas Sádor - **Nagysalló**; özv. Földi Jenőné - **Érsekkéty**;
 Palásti Aranka - **Léva**; özv. Bertók Istvánné - **Barsvárad**;
 Pásztor Zsófia - **Zselíz**; **GÖMÖRI E.M.**: Tóth Katalin, Csank
 Szerénke - **Nagybalog**; Jakab Edit - **Jéne**; Schiller Mária -
Tornalja; **ABAÚJ-TORNAI E.M.**: özv. Gálffy Gusztávné,
 özv. Pataky Bertalanné - **Migléc**; özv. Szabó Gyuláné - **Lucska**;
 özv. Végvári Zoltánné, Nagy Sándor - **Perény**; özv. Kövesdi
 Jánosné, Ing. Damko Valéria - **Reste**; Csáji István - **Nagyida**;
 Komjáty Istvánné, Kerekes Béláné - **Felsőlác**; Erőss
 Attila - **Szina**; Juhász András, Juhás Zsuzsanna, Dringus Júlia
 - **Cséc**; Szaniszló Judit - **Szeszta**; Szanko Mónika - **Berzéte**;
 özv. Kovács Zoltánné - **Rozsnyó**; **ZEMPLÉNI E.M.**: Rác Júlia,
 Rigó Katalin, özv. Gerenyi Lászlóné, Egri Klára - **Örös**;
 Mladanec Irén, Kiss Magdaléna - **Bodrogszerdahely**; Máté
 Etela - **Kiskövesd**; Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra - **Királyhelme**;
 Orosz Enikő - **Ágcsernyő**; Czető Pál - **Bély**; Gönczy Júlia -
Bacska; Szemán Sarolta - **Nagykövesd**; özv. Oláh Istvánné -
Hardicsa; Kasko János - **Újhely**; Árvay János - **Zemplén**;
UNGI E.M.: özv. Csicséri Józsefné, özv. Molnár Sándorné -
Kisrácsa; Dupály Csilla - **Abara**; özv. Ladányi Lászlóné -
Deregnő; özv. Géczi Csabáné - **Nagykapos**;

JUTALMAZOTTAK: özv. Sándor Józsefné - Réte;
 Kálnay Árpád - Komárom; özv. Földi Jenőné - Érsekkéty;
 Erőss Attila - Szina; Szemán Sarolta - Nagykövesd;
 özv. Géczi Csabáné - Nagykapos

A jutalmazottaknak gratulálunk!

A Lónyay Gábor Polgári Társulás közleménye

A Lónyay Gábor Polgári Társulás számlájára 2020. december 31-ig 8.888,77 Euró érkezett a 2%-os adófelajánlásokból. A járványhelyzet miatt megkésve érkeznek az adóhivatal személyi kimutatásai, de 2021. március 31-ig a következő gyülekezetek kapták meg támogatási összegüket:

1. Bacska	9. Jólész
2. Bajánháza	10. Komárom
3. Barsbaracska	11. Nagyida
4. Bátorkeszi	12. Nagymegyer
5. Deáki	13. Párkány
6. Deregnő	14. Sókszelőce
7. Felsőlác	15. Szeszta
8. Iske	16. Zsarnó

Ez évben is készek vagyunk közvetíteni az adófelajánlásokat, mindazon gyülekezetek számára, amelyek megfelelő nyomtatvánnyal (adóhivatal pecsétje, x-el bejelölve az adatok megküldése) igazolják, hogy az átutalás megtörtént.

További tájékoztatást a 056 65 953 96, 0908 035 094 telefonszámokon adunk.

Csoma László, elnök

A Kárpát-medence Reformátussága

Százéves Küldetés

1921. február 28-án a mai kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet épületében alakult meg az Erdélyi Ifjúsági Keresztyén Egyesület (IKE). A tizenöt egyházmegegyében, kétszáz gyülekezetben elszórvan tevékenykedő és több ezer fiatalat mozgató szervezetnek ma is meghatározó szerepe van az Erdélyi Református Egyházkerület ifjúsági missziójában.

„A századik születésnapra való felkészülést soha nem lehet elég korán elkezdni, így a szervezés már jó ideje tart. A jubileumot ugyanúgy folyamatként látjuk, mint az alakulást, amely nem csupán egy pontszerű esemény volt, amikor az aláírások időpontjában kimondták a létrejöttét” – avat be az egyházkerület honlapján terveikbe az évforduló kapcsán Tussay Szilárd, az IKE ügyvezető igazgatója. Ezért a századik születésnapot is egy folyamatos, legalább egy teljes évre kiterjedő alkalomnak képzelték el,

amelynek lesznek kiemelkedő, különleges pontjai, eseményei.

Az IKE 100. évét három pilléren ünneplik. Programok szintjén ez tavaly az IKE közgyűlésén indult az egyházmegegyei képviselők, az egyetemi missziók vezetői és az IKE elnökségének jelenlétében. A jubileumi design és logó pedig egy éven keresztül emlékeztet mindenkit, hogy száz éve alakult a szervezet. Az őszi-téli időszakban ismét az online térben ünneptek a Várom az Urat Adventi Keresztyén Zenefesztivál huszadik alkalmára

elkészült videóval, valamint az új IKE énekeskönyv applikációjával (ez Android és iOS készülékekre is elérhető).

Az Erdélyben IKE, Magyarországon KIE, angolul pedig YMCA rövidítéssel ismert ökumenikus nemzetközi ifjúsági mozgalom (Young Men's Christian Association) 1844-ben jött létre Londonban, jelenleg több mint 120 országban működik és közel 45 millió tagja van. Első magyar szervezetét 1883-ban hozták létre Budapesti KIE (Keresztyén Ifjak Egyesülete) néven. Az Erdélyi Ifjúsági Keresztyén Egyesület (IKE) 1921 februárjában pár lelkes fiatal kezdeményezésére alakult meg Kolozsváron. A kommunista rendszer idejében azonban – mint több más vallásos szervezetét – az IKE működ-

dését is betiltották. A '89-es romániai forradalom évében tevékenysége újraindul, 1993-ban illyefalvi közgyűlése elfogadja az alapszabályzatát, 1994-től hivatalosan is bejegyzik. 2015-ben struktúráváltás következik, az IKE az Erdélyi Református Egyházkerület Ifjúsági Szövetségévé alakul, magába foglalva tizenöt egyházmege ifjúsági csoportjait, amelyek saját vezetőséggel rendelkeznek. Az IKE tevékenysége igen sokszínű, így egyaránt helyet kap a bibliaitanulmányozás, közösségépítő és -fejlesztő programok, missziós tevékenységek, sport, zenei rendezvények.

Február 28-án újabb videóval jelentkeztek: a kerek évfordulót a Lelkem csak Téged áld című új IKE énekeskönyv online bemutatójával ünnepelték, a Válts irányt! Band tagjai az új énekeskönyv néhány dalát adták elő. Ugyancsak február 28-tól egy éven keresztül összesen 1921 km-t készülnek közösen leszaladni, ezáltal is emlékeztetve a mozgáshoz csatlakozó IKE-seket, hogy ebben az időszakban kiemelten fontos az „ép testben ép lélek” szlogen. 2021 tavaszán vezetőképzőt szerveznek a megyei elnökségeknek, majd minden egyházmegyében tisztújításokat tartanak. A jubileumi évet a tervek szerint az 5. Válts irányt! IKE Fesztivál zárja augusztusban, ahol – ha a

járványhelyzet ezt lehetővé teszi – ismét lehetőség lesz a személyes találkozásra.

Tavaly augusztus 11-13. között online jelentkezett a fesztivál előadásokkal, koncertekkel, beszélgetésekkel és igei vezetőkkel. Az élő közvetítések, videók bármikor visszanezhetők a Válts irányt! IKE Fesztivál Facebook oldalán.

A második pillér a beruházásoké. Az ifjúsági szervezet új székhelyre készül költözni, így terveik szerint a kolozsvári Farkas utcában található Herepei-házban fognak tevékenykedni a továbbiakban. Az Algyógyi Ifjúsági Központ felújítása is a beruházásokhoz tartozik, ahol továbbra is nyári táborokat, ifjúsági eseményeket szerveznek. Az 5. Válts irányt! IKE Fesztivál pedig új otthonra talál Zeteváralján. Az új helyszínen további rendezvényeket és fesztiválokat is terveznek a jövőben.

A harmadik pillért pedig a kiadványok alkotják: egy saját 2021-es határidőnaplót adtak ki először a fiatalok igényei alapján, ezt követően egy, a szá-

A szervezet tagjai tavaly még maszk nélkül ünnepelhettek az IKE hagyományos önkéntes gáláján

Fotó: Szennyes Krisztián

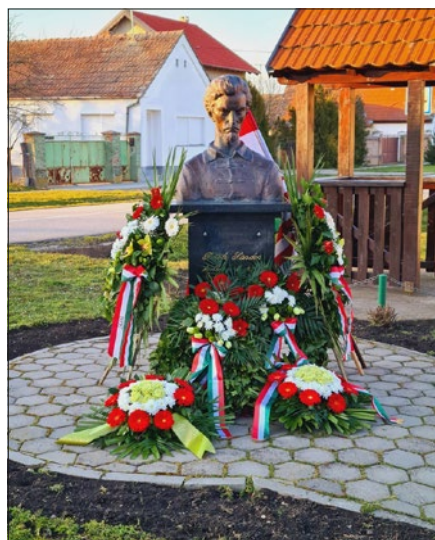
zadik évben kiadott bemutatófüzet folytatja a sort az ifjúsági szövetségről, majd az új IKE énekeskönyv következik, amely már mobilalkalmazáson is elérhető.

A századik évforduló egy kilátástalan és nehézségekkel teli világban talált ránk, bár Tussay Szilárd szerint az IKE alakulása idején élők és tevékenykedők sem voltak jobb helyzetben, „mégis mertek és hittek benne, hittek az IKE-ben, és annak tagjaiban, létrehozva azt”. Az IKE ügyvezető igazgatója úgy véli, nekünk is ezt kell tenni: „bízni, és előre tekinteni, Isten segédelmével”.

www.reformatus.hu

Petőfi újra a helyén

Újraavatták a nemrég megrongált Petőfi-szobrot a horvátországi Harasztiban. A március 13-i ünnepségen Potápi Árpád nemzetpolitikaért felelős államtitkár is beszédet mondott.

Ahogy arról beszámoltunk: egy hónapja ledöntötték talapzatáról a horvátországi magyarság első köztéri Petőfi-szobrát. Úgy értesülünk, hogy a

rongálásnak nem volt magyarellenés indítéka, a nyomozók szerint egy helyi lakos volt az elkövető. Nem vitte el és nem is tett kárt a bronzból készült alkotásban, csupán a talapza sérült meg, így március elején vissza tudták állítani a helyére.

Haraszi főterén 2014. március 15-én állították fel Petőfi Sándor kültéri mellszobrát, melyet Hunyadi László marosvásárhelyi szobrász készített a helyi református egyházköztség kérésére. A közadakozásból épült szobornál azóta a helyi magyarok minden év március 15-én megemlékeznek 1848-49 hőseiről.

„Fel kell emelni a fejünket, mert sokkal több, sokkal nagyobb figyelemre van szükség ahhoz, hogy megtartsuk a magyarságunkat” – nyilatkozta Szenn Péter horvátországi református püspök az ünnepség előtt a helyi sajtónak.

Fotó: Svantner Gergő

A március 13-i ünnepségen beszédet mondott Potápi Árpád nemzetpolitikaért felelős államtitkár is, aki szerint minden gondozott magyar emlékhely bár a múlt-ról szól, valójában a jelennek üzen: a magyarság létét hirdeti. „Ma pedig, amikor újraállítjuk ezt a méltatlanul lerombolt emlékművet, nem kevesebbet üzenünk, mint hogy a haraszi magyarok szülőföldjükön továbbra is magyarként akarnak élni” – fogalmazott.

reformatus.hu

Mit adsz az Úrnak?

Malakiás 3:6-12

Kedves Olvasóink! Egy kicsit rendhagyó módon most nem egy bibliai történettel, hanem egy próféciával, és annak üzenetével fogunk foglalkozni. Malakiás próféta könyvéből választottam egy rövid szakaszt. Malakiás akkor tolmácsolta az Úr szavait Izráel népének, amikor újra elfoglalták hazájukat. Bizonyára tanultatok arról, hogy Assíria, később pedig Babilon seregei legyőzték Izráelt, lerombolták városait, beleértve Jeruzsálemet, benne pedig a templomot is. Mindez azért történt, mert Isten így büntette népét a sok bálványimádás miatt, amit elkövettek. A nép nagy részét fogságba vitték. Hetven évig tartott a fogság ideje. Ennek leteltével Isten újra visszavezette népét Izráel földjére, és megengedte, hogy újjáépítsék Jeruzsálemet és magát a templomot is. De hát tudjuk, hogy az ember bűnös, és bármennyire igyekszik is, nem tud tiszta életet élni. Ez történt Jeruzsálem és a templom újjáépítése után is. Igaz, hogy már nem a bálványok felé fordultak és nem imádtak idegen isteneket, de felütötte a fejét egy másik bűn. Nem adták meg az emberek az Istennek, ami jár. Törvény volt Izráelben, hogy mindenki tizedet ad a földi javaiból a templomnak. Istennek ajánlott áldozat volt az. Ezt a tizedet pedig abban az időben nem nagyon akarták befizetni, beadni. Eltitkolták a bevételeiket, mintha Istent be tudták volna csapni. Ezt a bűnt veti szemükre Isten Malakiás szavain keresztül. Elfelejtették, hogy mindent, amijük csak volt, Istentől kaptak. Azt is elfelejtették, hogy csak akkor lesz áldás az életükön és munkájukon, csak akkor fognak tudni gyarapodni, ha Isten úgy akarja. Az Úr tehát felszólítja népét, hogy változtassanak életükön. Ha megtérnek bűneikből, az Isten áldása velük lesz, és megvédi őket minden rossztól.

Nekünk is jó tudnunk, hogy mindezt Istentől kaptunk. Ő adott nekünk

életet, családot, barátokat. Ő adja meg életünk lehetőségeit. Tőle van erőnk küzdeni az életben, és tőle van reményiségünk is. Ő küldte el Jézus Krisztust is, hogy elvégezze a nagy áldozatot, és megszabadítson bennünket a bűn rabságából. Legyőzte a halált, hogy azoknak, akik hisznek benne, örök életük lehessen. Úgy gondolom, és remélem ti is, hogy mindezért az Isten a legjobbat érdemli tőlünk. Nem csak azt, hogy eleget tegyünk a törvényi előírásoknak, hanem még ennél is sokkal többet. Azt, hogy az egész életünket Neki szenteljük. Azt, hogy ne a gyűlölet, hanem a szeretet vezessen bennünket. Hogy tudjunk egymás felé szeretettel fordulni. Ezzel tudjuk ugyanis megmutatni az egész világnak, hogy mi az Ő gyermekei vagyunk.

Ebben a bibliai szakaszban számomra az a legcsodálatosabb, ahogyan az Isten viselkedik. Nem azt olvassuk, hogy bűneik miatt büntetés vár népére, hanem azt, hogy térjenek meg, adják meg amit az Istennek meg kell adni, és meglátják, hogy Isten mennyire megáldja az életüket. Van lehetőség a változásra és a megtérésre.

Adjuk hát meg Istennek, amit tudunk. Adjuk át neki életünket, és tapasztaljuk meg, milyen csodálatos, amikor Ő vezet, szeret, megáld bennünket.

Imádság: Mindenható Isten! Köszönjük neked, hogy nem bűneink szerint bánsz velünk. Köszönjük, hogy Krisztusban újabb lehetőséget kapunk arra, hogy megszabaduljunk bűneinkből, és megláthassuk az örök élet csodáját. Kérünk add, hogy éljünk a lehetőségünkkel. Ámen.

Aranymondás: „Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.” Zsoltárok 89:2

Kraus Viktor

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Cím: Dereglyő 216, 076 74 Dereglyő

IČO/reg.szám: 31256732

Nyilvántartási szám: EV 5612/18

ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Terjeszti a Dereglyő-i Református

Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő: Csoma László,

szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia,

Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Dereglyő 216,

Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomda: Marián Györky - MS PRINT

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r f o n a l

Június

1. K.	Bír 13	ApCsel 17,1-9
2. Sz.	Bír 14,1-9	ApCsel 17,10-15
3. Cs.	Bír 14,10-20	ApCsel 17,16-21
4. P.	Bír 15,1-8	ApCsel 17,22-34
5. Sz.	Bír 15,9-20	ApCsel 18,1-17
6. V.	Bír 16,1-21	ApCsel 18,18-23
7. H.	Bír 16,22-31	ApCsel 18,24-28
8. K.	Bír 17	ApCsel 19,1-7
9. Sz.	Bír 18,1-10	ApCsel 19,8-22
10. Cs.	Bír 18,11-31	ApCsel 19,23-40
11. P.	Bír 19,1-10	ApCsel 20,1-6
12. Sz.	Bír 19,11-30	ApCsel 20,7-12
13. V.	Bír 20,1-28	ApCsel 20,13-16
14. H.	Bír 20,29-48	ApCsel 20,17-38
15. K.	Bír 21	ApCsel 21,1-16
16. Sz.	Préd 1,1-11	ApCsel 21,17-26
17. Cs.	Préd 1,12-18	ApCsel 21,27-40
18. P.	Préd 2,1-11	ApCsel 22,1-21
19. Sz.	Préd 2,12-26	ApCsel 22,22-30
20. V.	Préd 3,1-8	ApCsel 23,1-11
21. H.	Préd 3,9-22	ApCsel 23,12-22
22. K.	Préd 4,1-6	ApCsel 23,23-35
23. Sz.	Préd 4,7-12	ApCsel 24,1-9
24. Cs.	Préd 4,13-16	ApCsel 24,10-21
25. P.	Préd 4,17-5,8	ApCsel 24,22-27
26. Sz.	Préd 5,9-19	ApCsel 25,1-5
27. V.	Préd 6	ApCsel 25,6-12
28. H.	Préd 7	ApCsel 25,13-27
29. K.	Préd 8	ApCsel 26,1-23
30. Sz.	Préd 9,1-12	ApCsel 26,24-32

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

7+1 KÉRDÉS - Interjú Kormányos Ildikóval

„Ha valaki gulyást eszik, arról biztosan tudják, hogy magyar”

Egy darabka belőlem mindig is otthon maradt, mondja a tíz éve Ausztráliában élő Kormányos Ildikó Csilla író, aki második regényét azzal a céllal írta, hogy lezárhassa a múltat.

1 Mi a legjobb Ausztráliában?

Nekem a békesség és a nyugalom, az alkotás szabadsága, mert otthon az hiányzott a legjobban. Ezen kívül az, hogy itt minden évszakban nyílnak virágok. Nyilván mindenkinek mást jelent ez az ország, más miatt jött ide, másért hálás, hogy itt lehet. Nekem soha nem volt vágyam az, hogy egyszer Ausztráliában élhessek. Egyszerűen csak így alakult az életem. De ezt egy cseppet sem bánom.

2 Tíz éve már, hogy a távoli földrészen élsz. Ez sok vagy kevés?

Távol a gyerekeimtől, a szüleimtől és a testvéreimtől nagyon hosszú idő. Ha azt nézem, hogy mit szeretnék még elérni, ahhoz képest meg kevés. Amúgy talán pont így jó, ahogy van. Teszi az ember a dolgát, a lehetőségeihez képest és lassacskán minden kialakul. Én legalábbis így hiszem.

3 Egy Ausztráliában élő magyar mire fókuszál a mindennapokban? A helyi vagy a magyarországi hírekre, eseményekre, történetekre figyelsz leginkább?

Megmondom őszintén, hogy a hírek, vagyis amit a média közvetít, engem nem érdekel. Sem itteni, sem otthoni. A híreket mindig úgy állítják össze és úgy találják, hogy minél több borzalom legyen benne, hogy minél jobban lefoglalja az emberek gondolatait, és ha lehet olyan irányba terelje azt, ami egyáltalán nem biztos, hogy nekik a legjobb. Én, amint azt említettem, a békességet és a nyugalmat szeretem. Persze, tudom, hogy nem csak ebből áll az élet. Mégis, inkább szeretek természettel, művészettel kapcsolatos dolgokra figyelni, mint napról napra lehúzó, negatív dolgokkal szembesülni. Ez a téma érdekel leginkább otthonról és itt is.

4 A magyar mivoltod miben nyilvánul meg a leginkább odakint? Mi az, amire az ausztrál veled beszélgetve bólint és azt mondja: na igen, látom, hogy te magyar vagy...

Szerintem a magyarokat itt nem az alapján ismerik föl, hogy mit mondanak, hanem az alapján, amit és ahogyan cselekednek. A magyar ember nagyon büszke, ugyanakkor végtelen a teherbírása és soha nem adja föl, ha valami olyasmit vett a fejébe, amit igazán el akar érni. Vannak más büszke népek is, de náluk ez azzal a hozzáállással párosulhat, hogy inkább átengedik a munkát másoknak. Dolgos emberek is akadnak, de lehet, hogy belőlük meg hiányzik a büszkeség, vagy éppen nem eléggé kitartóak. És kitartó emberek is vannak, csak nem mindig, hogy miben. Ezt a három dolgot együtt én csak a magyar embereknél figyeltem meg. És még valami, a magyarok isteni finomakat tudnak főzni. Ha valaki gulyást eszik, arról biztosan tudják, hogy magyar.

5 Egy vidéki kisvárosból érkezted a kontinensre. Milyennek tűnik onnan Magyarország, meg egyáltalán a magyarokat idehaza foglalkoztató dolgok?

Mezőtúrról érkeztem ide, az Alföld közepéről és egyáltalán nem volt könnyű megszoknom a több milliós metropolisz életét. De nem tudok és nem is akarok elszakadni a szülővárosomtól. Facebook-oldalamon több száz ismerősöm nagy része mezőtúri. Én figyelem őket, ők pedig engem. Tudom, hogy mi történik velük, hogy mi nehezíti és mi boldogítja az életüket. Ez a napi szintű virtuális kapcsolat nekem olyan, mintha egy darabka belőlem mindig is otthon maradt volna.

6 A családon kívül mi hiányzik a legjobban az úgynevezett régi, európai életedből?

Amikor eljöttem otthonról több dologgal is foglalkoztam. Énekeltem, írtam és festettem. Szülővárosomban többször fölleptem énekesként, a Dalvarázs ének-zenei csoporttal. Ők most nagyon hiányoznak. És nagyon hiányzik az is, hogy otthon nem tudtam megmutatni igazán, ami bennem van. Az írásra és a festésre gondolok. Soha nem képeztem magamat egyikben sem, csupán autodidakta módon fejlődtem mindkét területen és valószínűleg ez is megnehezíti a helyzetemet. Most, hogy nem vagyok otthon, mintha jobban figyelnének rám az otthoniak és ez nagyon jólesik. Ez számomra bátorítás, hogy megéri kitartanom a vágyaim mellett. És persze a magyar vérem is arra ösztönöz, hogy soha ne adjam fel.

7 Megszületett második regényed kézírata. Beleolvastam, nagyon várom, hogy könyv legyen belőle. Előzetesen mit osztanál róla?

Igen, már egy jó ideje elkészült a kézirat. Most egy jó kiadóra vár. Önéletrajzi ihletésű regénynek szánom, mert nagyon sok valós történet van benne. Viszont egyáltalán nem akartam önéletrajzot írni, ezért megfűszereztem a történetet kitalált személyekkel és eseményekkel. Ez a könyv azzal a céllal született, hogy lezárhassam, ami már elmúlt. A címe is erről árulkodik, „Az ügy lezárva.” Nem jó sokat őrlődni azon, hogy mi miért történt úgy ahogyan. Nem visszafelé, hanem előre kell tekinteni, ha az ember fejlődni akar. Nem negatívumokkal tarkítani az életét, hanem pozitívumokkal, még ha azok csupán aprócska lépésekben valósulnak is meg. Egy írónak talán könnyebb dolga van, mint másnak, mert ő ki tudja írni magából a nehézségeket, ugyanakkor jó esetben az olvasónak is segíthet lezárni az ő saját problémáit. Érdekessége lesz ennek a könyvnek az is, hogy bár nem lesznek benne valós szereplők, de a helyszínek nagyon is valóságok. Mint például a szülővárosom, Mezőtúr, ahonnan lassacskán eljutunk majd jelenlegi lakóhelyemre, Melbourne-be is.

+1 Találkoztál-e már az ausztráliai őslakosokkal, az aboriginalokkal? Milyen emberek? Milyen az életük?

Első találkozásom egy félvér aboriginallal egy festmény galériában volt. Ő a didgeridoo (az észak-auztráliai őslakosok fúvós hangszere – a szerző) használatára próbált megtanítani.

A didgeridoo rejtelméi

Második alkalommal egy aboriginal zenész-énekesssel ismerkedhettem meg. Ő nagyon mulatságos figura volt. Gitáron ugyanolyan jól játszott, mint a hagyományos aboriginal népi hangszereken, a didgeridoon. És nagyon jól tudott énekelni különböző népszerű dalokat, például Elvis Presley dalait. Egyik előadásán fehér Elvis ruhában lépett föl. Beszélgettünk és kiderült, hogy őt a „fekete magyarnak” nevezték, mert volt egy magyar barátnője fiatal korában. De az aboriginalok nagy része

nem a nagyvárosban él, hanem az ország középső területein. Amikor én eljutottam oda azt tapasztaltam, hogy nem igazán nyitottak az idegenek felé. Megvannak a saját tradícióik és nagyon büszkék arra, hogy ők a legősibb kultúrával rendelkező nép a világon.

Fábián Tibor

Önéletrajz helyett: Mezőtúron születtem és ott is nőttem föl. Nem sikerült abban képeznem magamat, ami a leginkább érdekelt és ez sokáig bántott engem. Most már megbékéltem vele és igyekszem „papírok nélkül” érvényesülni. Negyvenhat éves korom óta élek Melbourne-ben és nagyjából azóta minden évben kiállításokon veszek részt a festményeimmel. Egyik évben díjat is nyertem. Tíz év alatt talán nem nagy eredmény, de én ennek is nagyon örülök. És nagyon büszke vagyok arra is, hogy pár éve kiadhattam első regényemet, ami először angolul, majd magyarul is megjelent. Jelenleg tanulok, önkéntes vagyok egy iskolában és tele van a fejem újabb és újabb megvalósításra váró tervekkel.

EZ IGEN! OLTÓPONTTÁ VÁLT TEMPLOMOK

IDŐLEGES FUNKCIÓVÁLTÁS 500 ÉV MÚLTÁN TÖBB ANGLIAI KATEDRÁLISBAN ÉS TEMPLOMBAN

A középkori nagy járványok idején, pestis vagy kolera okozta tömegkatasztrófák során a kolostorok, templomok, előbb a katolikusok, majd a maguk idejében a protestáns templomok is sok helyen változtak át időlegesen kórházzá, járványkórházzá, elkülönítő helyé. Ez a középkori szokás aztán a századok alatt mintha veszített volna hatékonyságából és szükségességéből is, hiszen a hatalmas, több éves fekete halál aratás is enyhült. Legutóbb a 2. Világháború idején váltak a templomok hadikórházzá. Most azonban, a pandémia és az újabb vírusmutánsok megjelenése idején felelevenedett az egyházaknak ez a komoly szociális, mentális, járványügyi, fizikai értelemben is életmentő funkciója. Hála Istennek, még csak kevés helyen került sor főként Latin-Amerikában és Afrikában - az elmúlt hónapok alatt olyan helyzetre, hogy a templomokat koporsó elhelyező nagy temetői kápolnává kellett változtatni. Sokkal tapintatosabb az a templomos funkcióváltás, amire Angliában került sor az elmúlt hetekben. Például a világhírű Westminster Abbey-ben, de más anglikán és katolikus templomban is. Oltópontok - templomokban. **Írja Dr. Békefy Lajos**

A Brit Nemzeti Egészségügyi Szolgálat (NHS) új Covid-19 oltópontot nyitott a Westminster Abbey-ben

A Chelsea és a Westminster Kórház által működtetett helyeken, a háziorvosi hálózat megbízásából hetente akár kétezer életmentő oltást is biztosítanak, a világhírű Költők sarkán, ahol több mint 100 költőt és író-temettek el a századok során. A háziorvosok a legújabb prioritási csoportba - idősek, betegek - tartozókat irányíthatják az "Abbey templomos klinikára", amely a hét két napján van nyitva.

Dr. David Hoyle tiszteletes úr, westminsteri vezető lelkész:

- Néhány nappal ezelőtt megkaptam a saját oltásomat. Ez új biztonságérzettel töltött el az elkövetkező hónapokra. Tele vagyok csodálattal az elkötelezett emberek iránt, akik mindezt lehetővé teszik. Nagyon örülök, hogy az apátság, amely egykor szentély volt, ma az emberek nagyobb biztonságának a megvalósításához tud hozzájárulni.

Pippa Nightingale, az északnyugat-londoni vakcinázási/oltási program vezetője:

- Nagyon örülünk, hogy új oltási klinikát, pontot nyitottunk Westminsterben. Hálás köszönet illeti az ikonikus Westminster-apátság lelkész csapatát, hogy lehetővé tették számunkra az épület használatát, és önkénteseiknek a működését támogatják. Keményen dolgozunk azon, hogy ösztönözzük a lakosságot, jöjjenek majd oltás után is a templomba, amikor eljön a korlátozás nélküli mozgás és találkozás ideje.

Templomok oltóklinikák/oltópontok

"Az apátsági klinika" csak azok számára áll nyitva áll, akiknek van oltási időpontjuk van. A meghívólevelek elmagyarázzák, hogy az emberek hogyan foglalhatnak időpontot. A következő hetekben további oltási központokat nyitnak Észak-Nyugat-Londonban, hogy növeljék a naponta oltható emberek számát.

A Westminster-apátság nem az első templom, amelyet vakcinaklinikaként, oltópontként nyitottak meg az Egyesült Királyságban a tömeges oltás beindításakor. A Worcesteri székesegyház Covid tesztközpontként működik a hónap eleje óta, a Lichfield és a Salisbury katedrálisokat egyaránt oltóklinikának használják. A Blackburn székesegyház alkápolnáját az ország egyik tömeges oltási központjává alakították át. A Rochester altemploma pedig a tünetmentes betegek tesztelésének ad otthont tavaly decembere óta.